

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. ๑๑๗/๒๕๕๕

เรื่อง การนับระยะเวลาเพื่อคำนวณเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม

ภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๗

มาตรา ๖๗ ตรี มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๕/๑ และมาตรา ๕๑/๒๑ (๖)

แห่งประมวลรัษฎากร กรณีกำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษี

แบบแสดงรายการหักภาษีและนำเงินภาษีส่งหรือแบบนำส่งภาษี

วันสุดท้ายตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการตรวจและแนะนำผู้เสียภาษีอากร ในการนับระยะเวลาเพื่อคำนวณเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม ภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๖๗ ตรี มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๕/๑ และมาตรา ๕๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร กรณีกำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษี แบบแสดงรายการหักภาษีและนำเงินภาษีส่งหรือแบบนำส่งภาษี วันสุดท้ายตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ รวมทั้งกรณีอื่นๆ ที่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการด้วย กรมสรรพากร จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กรณีกำหนดเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษี แบบแสดงรายการหักภาษีและนำเงินภาษีส่งหรือแบบนำส่งภาษี วันสุดท้ายตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ ให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันที่หยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา ตามมาตรา ๑๕๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่ต้องเสียเบี้ยปรับและเงินเพิ่มแต่อย่างใด

ข้อ ๒ กรณีได้รับอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในประมวล
รัษฎากร

(๑) กรณีขยายกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการตามที่บัญญัติไว้ใน
ประมวลรัษฎากร โดยได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร ตามมาตรา ๓ วรรค
หนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร และวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาที่ขยายออกไปดังกล่าว
ตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ ให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันที่หยุด
ทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา ตามมาตรา ๑๕๓/๘ แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ โดยไม่ต้องเสียเบี้ยปรับ แต่ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๐.๓๕
ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่ง โดยให้เริ่มนับเมื่อพ้น
กำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบแสดงรายการหักภาษีและนำเงิน
ภาษีส่ง หรือแบบนำส่งภาษีจนถึงวันชำระภาษีหรือนำส่งภาษี ตามมาตรา ๒๗ หรือ
มาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลรัษฎากร

(๒) กรณีขยายกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในประมวลรัษฎากร โดยได้รับ
อนุมัติจากรัฐมนตรี ตามมาตรา ๓ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร และ
วันสุดท้ายแห่งระยะเวลาที่ขยายออกไปดังกล่าวตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ
ให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันที่หยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา
ตามมาตรา ๑๕๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่ต้องเสียเบี้ยปรับ
และเงินเพิ่มแต่อย่างใด

ข้อ ๓ กรณีผู้ต้องเสียภาษีใช้สิทธิชำระภาษีเป็นรายงวด หากวันสุดท้าย
แห่งกำหนดเวลาซึ่งต้องชำระภาษีในแต่ละงวดตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ

(๑) กรณีผ่อนชำระภาษีตามมาตรา ๖๔ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร หากวันสุดท้ายที่ต้องผ่อนชำระงวดที่สองหรืองวดที่สามตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ ให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันที่หยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลาตามมาตรา ๑๕๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตัวอย่าง นาย ก. ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด. ๕๑) ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีภาษีที่ต้องชำระ ๖,๐๐๐ บาท และได้ใช้สิทธิตามมาตรา ๖๔ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร โดยงวดที่หนึ่งได้ชำระภาษีพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษี ฯ จำนวน ๒,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ งวดที่สองต้องชำระ จำนวน ๒,๐๐๐ บาท ภายในเดือนเมษายน ๒๕๕๓ และงวดที่สามต้องชำระ จำนวน ๒,๐๐๐ บาท ภายในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่ปรากฏว่าวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ ตรงกับวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุดทำการ นาย ก. มีสิทธินำเงินงวดที่สองไปชำระในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยไม่หมดสิทธิที่จะชำระเป็นรายงวดต่อไป และไม่ต้องเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากรแต่อย่างใด

(๒) กรณีผ่อนชำระภาษีตามมาตรา ๖๔ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร หากวันสุดท้ายที่ต้องผ่อนชำระงวดที่สองหรืองวดที่สามตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ ให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันที่หยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลาตามมาตรา ๑๕๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตัวอย่าง นาย ข. ได้ถูกประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พร้อมเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากร เป็นจำนวนเงินมากกว่า ๓,๐๐๐ บาท ได้รับหนังสือแจ้งการประเมินเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๓ นาย ข. ได้ใช้สิทธิ

ตามมาตรา ๖๔ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร โดยงวดที่หนึ่งได้ชำระเมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ งวดที่สองจะต้องชำระภายในเดือนเมษายน ๒๕๕๓ และงวดที่สามจะต้องชำระภายในเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่ปรากฏว่าวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ ตรงกับวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุดทำการ นาย ข. มีสิทธินำเงินงวดที่สองไปชำระในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยไม่หมดสิทธิที่จะชำระเป็นรายงวดต่อไป และไม่ต้องเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากรเพิ่มเติมแต่อย่างใด

(๓) กรณีได้รับอนุมัติให้ผ่อนชำระภาษีเป็นรายงวด ตามระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการผ่อนชำระภาษีอากร หากวันสุดท้ายที่ต้องผ่อนชำระของงวดใดงวดหนึ่ง ตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ ให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันที่หยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา ตามมาตรา ๑๕๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ตัวอย่าง บริษัท ค. จำกัด ได้ถูกประเมินภาษีเงินได้นิติบุคคลพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ตามหนังสือแจ้งการประเมิน เป็นเงินจำนวน ๑๒๐,๐๐๐ บาท บริษัท ค. จำกัด ได้รับอนุมัติให้ผ่อนชำระภาษีตามระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการผ่อนชำระภาษีอากร เป็นงวดรายเดือน รวม ๖ งวด แต่ละงวดต้องชำระภายในวันที่ ๗ ของทุกเดือน งวดที่หนึ่งได้ชำระเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ งวดที่สองชำระเมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ งวดที่สามชำระเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ แต่ปรากฏว่างวดที่ ๔ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ตรงกับวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันหยุดทำการ บริษัท ค. จำกัด มีสิทธินำเงินงวดที่ ๔ ไปชำระในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ได้ โดยไม่หมดสิทธิที่จะชำระเป็นรายงวดต่อไป และไม่ต้องเสียเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๗ แห่งประมวลรัษฎากรเพิ่มเติมแต่อย่างใด

ข้อ ๔ กรณีบุคคลผู้ต้องเสียเบี้ยปรับขอลดเบี้ยปรับตามคำสั่งกรมสรรพากร เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๘๕ และมาตรา ๕๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร การนับระยะเวลา การยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม แบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือแบบแสดง รายการภาษีธุรกิจเฉพาะที่จะได้รับสิทธิลดเบี้ยปรับ หากวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลา ตรงกับวันหยุดทำการของทางราชการ ให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันที่หยุด ทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา ตามมาตรา ๑๕๓/๘ แห่งประมวลกฎหมาย แห่งและพาณิชย์ ส่วนเงินเพิ่มให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษ ของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่ง โดยให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลา การยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีจนถึงวันชำระภาษีหรือนำส่งภาษี ตามมาตรา ๘๕/๑ หรือมาตรา ๕๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง

(๑) บริษัท ก. จำกัด ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๐) และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๕ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๓๕ ขอลดเบี้ยปรับตามมาตรา ๘๕ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ตามข้อ ๒ (๑) (ข) ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. ๓๗/๒๕๓๔ เรื่อง ระเบียบ การงดหรือลดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๕ และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๕๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ชำระภายหลัง ๑๕ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนด เวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่มให้เสียร้อยละ ๕ ของเบี้ยปรับได้ (ปัจจุบันเป็น ข้อ ๕ (๑) (ข) ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. ๘๑/๒๕๔๒ เรื่อง หลักเกณฑ์

การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๖๗ ตีร มาตรา ๘๕ และมาตรา ๕๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒) เนื่องจากกรณีนี้วันที่ ๑๔ และวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๕ ตรงกับวันเสาร์และวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุดทำการของทางราชการ ส่วนเงินเพิ่มตามมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ให้คำนวณร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน เป็นเวลา ๑ เดือน

(๒) บริษัท จ. จำกัด ขึ้นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๐) และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ ต่อมาได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๐) ของเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ เพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ กรณีนี้การนับระยะเวลาเพื่อกำหนดเบี้ยปรับสำหรับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติม ตามข้อ ๕ (๑) (ก) ของคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. ๘๑/๒๕๕๒ เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และ ภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๖ มาตรา ๖๗ ตีร มาตรา ๘๕ และ มาตรา ๕๑/๒๑ (๖) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จะต้องนับตั้งแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม คือวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ จนถึงวันที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติม คือวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ซึ่งนับได้เป็นเวลา ๖๒ วัน แต่เนื่องจากวันที่ ๑๔ และวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ตรงกับวันเสาร์และวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุดทำการของทางราชการ กรณีนี้จึงถือว่าบริษัท ฯ ชำระภาษีภายหลัง ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๖๐ วัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยปรับ ส่วนเงินเพิ่ม

ตามมาตรา ๘๕/๑ แห่งประมวลรัษฎากร ให้คำนวณร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน เป็นเวลา ๒ เดือน

ข้อ ๕ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือตอบข้อหารือหรือแนวทางปฏิบัติใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ ให้เป็นอันยกเลิก

สั่ง ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

สุภรัตน์ วัฒนกุล

อธิบดีกรมสรรพากร